A°. 1831. N°. 67.

SURINAAMSCHE COURANT.

DINGSDAG, DEN 23 AUGUSTUS.

Algemeene Secretarij.

Den 20 *Augustus* 1831.

De onderstaande personen hebben de Eeden respectievelijk voor hunne betrekkingen bepaald, in handen van den Heer Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen afgelegd, te weten: GERARD OVEREEM als *surnumerair Klerk* van den derden rang; en ARON JOSEPH POLAK als *Deurwaarder* bij de Regtbank van Kleine Zaken, voor de vervolging van nalatige belasting schuldigen.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

S'GRAVENHAGE, den 14 Junij. Schepen en posten wedijveren in dezen tijd met elkander wie de ontzettendste tijdingen zal aanbrengen; zij gewennen een ieder aan het *onverwachte*, welk woord men thans niet meer op gebeurtenissen durft toepassen, uit vrees van voor een kortzigtigen door te gaan. Wij bedoelen de omwenteling in Brazilie, die elke mogelijke overeenkomst met de Fransche revolutie van Julij heeft gehad, met dit onderscheid alleen, dat er in Brazilie geen bloed is vergoten, daar niemand voor Don *Pedro* heeft willen strijden; eene omstandigheid die dan toch in alle geval niemand zou voorspeld hebben, aangezien de menigte goede hoedanigheden van dezen Vorst. Dan wij leven in eene eeuw wanneer het den Vorsten niet meer geoorloofd is te dwalen, gelijk in vorige tijdperken toen ook hunne ergste misslagen slechts voor hunne onderdanen kwade gevolgen konden hebben. Don *Pedro* geene partij vindende, die het voor hem opnam, is dan ook niets anders overgebleven dan zich in te schepen en afstand van de kroon te doen, gelijk hij heeft gedaan ten behoeve van zijn vijf jarigen zoon *Pedro d'Alcantara*. In Engeland komende, is er weinig twijfel, of hij zal zich spoedig naar Terceira begeven, welligt daar nog het Fransche eskader vinden: misschien ook, van de Engelsche diplomatie eenige ondervinding opgedaan hebbende gaat hij naar Parijs, en dan blijft Don *Miguel* niet veel tijd over om zich over het ongeval van zijn broeder te verheugen. Hoe wonderlijk loopt hier alles te zamen! Aan Don *Pedro* wordt door de Brazilianen verweten dat hij zijne al te hevige liberale gevoelens niet getrouw is gebleven, te weinig werk van zijne onderdanen gemaakt, aan Portugezen de voorkeur gegeven, en te halsstarrige Ministers behouden heeft die het volk onaangenaam waren. Op zich zelven beschouwd, komen deze verwijten niet zeer gewigtig voor, en wij gelooven dat er door Don *Pedro*, dien wij niet gehoord hebben, nog al iets tegen in te brengen zoude zijn; wij herinneren ons wat de Belgen onzen Koning te laste hebben gelegd; dan zulke verwijten zijn van een nationalen aard, en het is den Koningen in deze eeuw niet gegeven verwijten van die soort te wederstaan. Voorheen hadden de Koningen hunne eigene staatkunde, thans moeten zij die van het Volk ondergaan, of bezwijken. Wij zeggen niet dat dit goed is, maar slechts dat de zaken zoo staan. Gelukkig dan het Volk dat zijne ware belangen verstaat, en geregeerd wordt door een Vorst welke geene andere belangen dan het nut des algemeens hebbende, die niet alleen naar vermogen bevordert, maar daaromtrent ook niet zijne bijzondere begrippen aan het Volk wenscht op te dringen.

— Volgens de *Bredasche Courant* welke echter in een vroeger nommer een zeer gewaagd gerucht omtrent Lord *Ponsonbij* had opgenomen) heeft de generaal *Belliard*, na tweemaal afscheid van den Regent genomen te hebben, Zaturdag ll., ten vijf ure, in den namiddag Brussel verlaten; een uur vroeger waren Lord *Ponsonbij* en de heer *Abercrombij* naar London terug gekeerd.

In Staat-Vlaanderen hebben de Belgen, sedert den afval, al de vaste panden opgekocht die zij in handen konden krijgen of te koop zijn gepresenteerd.

— De verkiezing van Prins *Leopold* schijnt den Belgen niet te behagen. Reeds te Brussel werd die benoeming zeer koel ontvangen, en in plaats van met vreugdebedrijven gevierd, door wanorden gekenmerkt. Op hunnen weg naar Ostende, hebben de Commissarissen, belast met de aanbieding der kroon, overal blijken van de vooringenomenheid des Volks tegen den Vorst dien men het opdringen wil, kunnen bespeuren. Te Aalst heeft men de deputatie nageroepen: *ziedaar hoe onze 12 millioenen verkwist worden*, alleen omdat de Commissarissen in drie, met vier paarden bespannen, rijtuigen zaten (NB. de twaalf millioenen zijn nog niet opgebragt, en de meesten weigeren hun aanslag te betalen). Te Gent is de deputatie uitgesloten. Wanneer de Prins van die gezindheid bij het volk onderrigt wordt, en zulks werkt mede tot de weigering, zal men luide klagten wegens bedrog en mystificatie hooren, alles zal aan de Conferentie geweten worden. Te vergeefs hebben zelfs Geestelijken hunne stem aan Prins *Leopold* gegeven, ja sommigen sterk voor hem geijverd; zij zullen nu ondervinden wat er van hunne magt over het volk is: die magt gaat in der daad zeer ver, zoo lang zij de vooroordeelen van het volk vleijen, het tot haat tegen andersdenkenden verwekken, maar wee hen, wanneer zij hun eigen werk omverwerpende, die vooroordeelen trachten te bestrijden. Er zijn inderdaad gewigtige redenen door de Geestelijken ten voordeele van Prins *Leopold* aangevoerd: daardoor ontging men de vereeniging met Frankrijk, welke niet anders dan zeer noodlottig voor de Roomsche Godsdienst, (eigenlijk voor de belangen der Roomsche Geestelijken) kan zijn; daardoor mogt men op belangrijke staatkundige voordeelen rekenen en eene tamelijke schikking met Holland verwachten. Maar wat baat dat alles bij het Volk, hetwelk maar niet begrijpen kan hoe het rijmt, een Protestantsch Vorst af te zweren alleen om zijne Godsdienst, en een ander Vorst in zijne plaats te stellen die aan het zelfde euvel mank gaat? De Fransche partij door de Republikeinen ondersteund heeft ook niet nagelaten haar voordeel met dat onverstand te doen, en de regeringloosheid in Belgie neemt dan ook hand over hand toe.

— Een der gematigde Fransche bladen merkt, ter gelegenheid van de keuze van Vorst *Leopold*, als Koning van Belgie, aan, dat Frankrijk zich wel aan die keuze zal moeten onderwerpen, doch dat het moeijelijk zal zijn de menigte te doen gelooven dat de Fransche belangen in dezen niet verzuimd zijn geworden.

Deze aanmerking heeft geene waarde. Wel bezien, heeft Frankrijk in deze geene belangen te verdedigen. Er ligt de meest zelfstandige Mogendheden van Europa weinig aan gelegen, wie regere over eene kleine bevolking te Noorden van hare grenzen wonende, voor zoo ver zij zelve geene aanspraak op die bevolking maken, hetgeen zij niet vermag te doen, maar dat ook strijdig is met hare ware belangen, in den staat van vrede, die de eenig wenschelijke onder de beschaafte volken is; en in geval van oorlog is Belgie met een slag Fransch, tot ongeluk zoo wel van Belgie als van Frankrijk. Wat het gevoelen der menigte voor een oogenblik betreft, dit komt nog minder in aanmerking, vermits zij die de menigte voorlichten haar daaromtrent gemakkelijk eene andere denkwijze kunnen doen opvatten, zoo zij zuivere bedoelingen hebben. Welk geluk toch kan de zamenleving met zulk een twistziek en ontevreden volk als de Belgen aanbrengen? De vraag is alleen of de belangen der Nederlanders wel behoorlijk, na die keuze, zullen worden in acht genomen. Want het is alleen met de Nederlanders dat de belangen der Belgen een tijd lang zijn vereenigd geweest, en de schifting en scheiding van dien desolaten boedel kan een groot struikelblok opleveren voor het egoïsmus der genen die zich de belangen der Belgen zouden willen aantrekken.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, den 7 Junij. In het prinsdom Wallis, en wel met name in het stadje Merthyr Tidfil, hebben ernstige onlusten plaats gehad; de werklieden der ijzerfabrijken eischten hooger loon; de bazen wilden dit niet toestaan, waarop men aan het vernielen der fabrijkwerktuigen ging; de hulp van het 92ste regement Schotten ingeroepen zijnde, werden, na het lezen der *riotact*,

voor gecommandeerd, ten gevolge waarvan ruim zestig menschen gedood of gekwetst werden. Van alle kanten snellen de oproermakeers toe, die reeds 9000 man sterk zijn en verscheiden stukken kanon uit eene naburige geschutgieterij gehaald hebben, waarmede zij de militairen in bedwang houden; de overheid heeft aan het gouvernement om meerderen bijstand van troepen verzocht.

— Van Terceira verneemt men, dat het eiland St. George op den 8sten Mei en daarna ook Fayal door de troepen onder generaal Villaflor bemagtigd is geworden. — Hier is berigt ontvangen, dat het Ottomanische bestuur de Albanesche kust, behoorende tot het pachalik van Scutari, in staat van blokkade heeft verklaard.

— Bij de Douane alhier is een bevel, gedagteekend den 4den dezer, van wege het gouvernement ontvangen, om Belgische schepen als zoodanig te admitteren.

— De Oostenrijksche dagbladen bevatten een edict van indaging tegen 418 uit Gallizië en Lodomirië naar Polen uitgeweken mannelijke inwoners, waaronder 26 graven en een groot gedeelte der tot de aanzienlijkste geslachten van die landen behoorende personen.

MENGELWERK.

STEENKOLEN.

De koolenmijnen in Frankrijk zijn niet zoo uitgestrekt als die in Engeland, misschien alleen omdat de aanvrage niet zoo sterk is: want de natuurlijke hulpbronnen, welke Frankrijk te dezen opzigte bezit, zijn zeer aanzienlijk. Men telt er veertig departementen waaruit men kolen trekt; doch aan verscheidene plaatsen worden de mijnen alleen bij gedeelten bearbeid, en van vele mijnen kan men alleen zeggen, dat zij koolen bevatten: uit 236 mijnen worden tegenwoordig 10,000,000 metrische centenaars gewonnen; deze kosten den ondernemer 12,000,000 en de opkooper ten minste 40,000,000 francs. Voor eenige jaren was het verbruik veel geringer. Frankrijk toch is hierin nog lang niet aan Engeland gelijk, daar men de jaarlijksche opbrengst aldaar op 75,000,000 metrische centenaars schat. Voor Frankrijks koolenbehoefte leveren de mijnen van St. Etienne en Rive de Gier drie millioen centenaars, door middel van 11 stoommachines, 6 hydraulische machines, 70 werktuigen met paarden, en 1400 werklieden. Het grootste gedeelte der koolen is van zeer goede kwaliteit en in smederijen en gasfabrijken bruikbaar. Drie millioen centenaars komen voort uit de mijnen van noordelijk Frankrijk, waarin 9 stoomwerktuigen, 16 andere, 7 waterpompen en 4500 werklieden zijn. Deze koolen worden voornamelijk in de kagchels gebruikt. De mijnen van Liltrij, Carmeaux, Creuzot, Champagne en Ronchamps brengen de vier overige millioenen op. In de twee laatste landschappen is de bewerking der koolenmijnen sterk aan het toenemen. De opbrengst der mijnen in het binnen en zuidelijk gedeelte van Frankrijk zou aanzienlijker zijn, zoo niet het vervoer met zoo veel moeijelijkheden te kampen had; van daar dat er eene menigte koolen in de departementen van Aveijron, Gard, Loire, enz. ongebruikt blijft en waardoor wel 1 | 120 van het geheel verloren gaat. Belgie is rijk in koolen en verzendt nog van dezelve naar Frankrijk. De mijnen van Mons, Luik en Charleroi brengen jaarlijks omtrent 12,000,000 metrische centenaars aan goede koolen op; zij zijn 350 in getal en houden 20,000 werklieden bezig. (*)

(*) Duitschland, over het geheel beschouwd, bezit niet vele kolenmijnen, ofschoon aan eenige streken de opbrengst zeer groot is; Zweden heeft dezelve alleen in Schonen; Noorwegen en Rusland schijnen er geene te hebben (misschien wel omdat men, uithoofde van den overvloed van hout er nog niet juist naar gezocht heeft;) Italie heeft er eenige weinige in de Apenijnen.

DESPOTENGRILLIGHEID.

(Uit de *Mémoires* van CONSTANT.)

Als Napoleon in 1804 *Engeland* met eene landing bedreigde, zijn leger de kusten van *Boulogne* bedekte, en eene verbazende menigte transportschepen, benevens oorlogsvaartuigen, op de reede voor anker lag, had hij op eenen morgen den inval, dat hij met de vloot in het ruime sop eene proef wilde laten nemen. Zijn wensch, dat hij dezelve na zijn' gewonen rid daar reeds in orde geschaard mogt vinden, was zoo veel als een bevel, en werd terstond den Admiraal Bruix bekend gemaakt, die echter stellig verklaarde, dat het thans niet kon geschieden.

Napoleon kwam terug, vroeg, of alles gereed was, vernam het tegendeel, liet zich het weigerend, nadrukkelijk antwoord des zeemans herhalen, stampte met den voet, beval den Admiraal te roepen, en ging in zijn ongeduld denzelven halverwege te gemoet. De Generaalstaf volgde hem.

« Admiraal!" sprak Napoleon met vlammende oogen en stootende stem, waarom hebt gij mijn bevel niet volvoerd?"

Met eene mannelijk eerbiedige houding antwoordde deze: « Omdat er weldra een hevig onweder zal losbarsten, gelijk wij beide zien kunnen, en omdat ik het leven van zoo vele dappere lieden niet nutteloos op het spel zetten mag." De zware lucht en het doffe rollen des donders in de verte regtvaardigden die bezorgdheid. Maar Napoleon hernam, met toenemende gramschap: « Ik gaf het bevel: de gevolgen komen voor mijne rekening. Ik vraag u nog eenmaal, waarom het niet uitgevoerd werd? — Gehoorzaam gij!"

« Neen!"

Admiraal! gij wordt onbeschaamd." riep Napoleon, op den zeeman toeloopende en hem met met de opgeheven zweep bedreigende. De Admiraal trad terug, legde de hand aan den degen, en sprak, terwijl hij verbleekte: « Wacht u!"

De omstanders verschrikten zeer. Napoleon stond, zijne partij in het oog houdende, met dreigenden arm, in eene vreeselijke houding, even als de andere, een' tijdlang onbewegelijk. Eindelijk wierp hij de zweep weg; de Admiraal liet ook den degen los, en verwachtte zwijgend, met ongedekten hoofde, den afloop van het tooneel. Napoleon gelastte ten Schout-bij-nacht Magon, zijn bevel te volvoeren.

« En gij," sprak hij verder, den Admiraal aanziende, verlaat binnen vierentwintig uren *Boulogne*, en vertrekt naar *Holland*. Ga!" — Daarop verwijderde hij zich, en eenigen van het gevolg drukten den verbannenen deelnemend de hand.

De Admiraal Magon liet nu de vloot uitloopen; doch weldra werd de zee zeer verbolgen, de dikke duisternis aan den hemel nam toe, een geweldige storm stak op, wierp de schepen uit de linie, en dreigde vele, gelijk Bruix voorzien had, den ondergang. Toen stapte Napoleon somber, met een hangend hoofd en de armen over elkander geslagen, langs het strand heen en weder. Plotseling hoorde men een akelig noodgeschrei. Meer dan twintig welbemande kanonneerbooten werden op de kust geworpen, en het scheepsvolk, tegen de woede der golven worstelende, riep vruchteloos om hulp.

Diep getroffen van hetgeen er gebeurde, zag Napoleon zijn gevolg beven van angst, wilde nu een voorbeeld van zelfopoffering geven, sprong, zonder zich te laten wederhouden, in eene reddingboot, en riep: « Laat mij, laat mij! Zij moeten geholpen worden." De boot was oogenblikkelijk vol water: de golven wierpen den dollen man over boord, en namen zijn' hoed weg. Op zijn voorbeeld sprongen officieren en burgers, zeelieden en soldaten, deels in zee, deels in de boot, om de strandenden te helpen, doch slechts zeer weinigen werden gered. — Den volgenden morgen wierp de zee meer dan tweehonderd lijken en ook een hoed des overwinnaars van *Marengo* op het strand. Handlangers van Napoleon zochten de morrende tot zwijgen te brengen — met geld!

IETS UIT *BREMEN* OVER *ANTWERPEN*.

Het lot van *Antwerpen* heeft reeds eenen aanmerkelijken invloed op den Bremschen zeehandel uitgeoefend, en is voor denzelven allezins voordeelig, want de handel is aldaar zeer levendig voor, zoo veel de wintertijd der scheepvaart zulks toelaat. Nog nooit was het hier namelijk in den graanhandel zoo drok, als sedert den laatsten oogst, daar de commissien ook wegens den natten zomer zoo talrijk geworden waren. Men kan naauwelijks handen genoeg om te arbeiden vinden, de daglooners hebben de handen vol werk, en dikwijls niet te bekomen. Men zegt, dat Bremen thans ook de langs den *Rijn* gelegen landstreken van granen voorziet, omdat handel van vele Zuid-Nederlandsche steden en vooral *Antwerpen*, zoo door het oproer als door het sluiten van de *Schelde*, ten eenemale gestremd is. Zoo wisselen dan de vorige hansesteden onder elkander elkander af; terwijl de eene zusterstad treurd, bloeit daardoor de andere zuster ten kosten der eerste. Maar dat is zoo de loop der wereldsche zaken. Door dit op nieuw verlevendigd handelsverkeer, zijn wij ook des te meer voor omwentelingen beveiligd, want er heerscht geene ontevredenheid en onvergenoegdheid maar alle werkende handen hebben volop doen. Dat op den 7. en 17 December 183. in de burgervergaderingen zich eene levendige oppositie bij de burgerij aan den dag legde bewijst nog niets. Ook zijn er anders nog openbare redevoeringen gehouden, doch dat slechts eenige *hervormingen* in de *staatsregeling* ten gevolge zullen hebben, opdat overeenkomstig den algemeenen wensch, de heillooze provisionele toestand moge ophouden. Doch in geenen deele, zal er eene omkeering van zaken plaats hebben.

IETS OVER GEORGE DE *VIERDE*.

Weinig vorsten hebben in hunne jongere jaren zoo veel geld verkwist als GEORGE DE VIERDE van *Engeland*. In 1783 werden hem als 21 jarigen prins 50,000 pond sterling jaarlijksche renten aangewezen, en reeds drie jaren daarna had het parlement 160,000 pond sterling *schulden* te betalen. Acht jaren later had hij weder eene massa van 630,000 pond sterling opgehoopt. Zijne jaarlijksche inkomsten werden nu op 88,000 ponden sterling gebragt, maar in het jaar 1801 moesten hem wegens schulden weder jaarlijks 8,000 pond sterling meer gegeven worden. Met dat al, stak hij zich ten jare 1803 zoodanig in schulden; dat hij weder eene jaarlijksche toelaag van 60,000 pond St., dus jaarlijks omtrent 160,000 pond St. ontving. Desongeacht is hij als prins nooit uit zijne schulden geraakt.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, het Schip *Eliza*, Kapt. C. DAVEY, van *Rotterdam*.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.